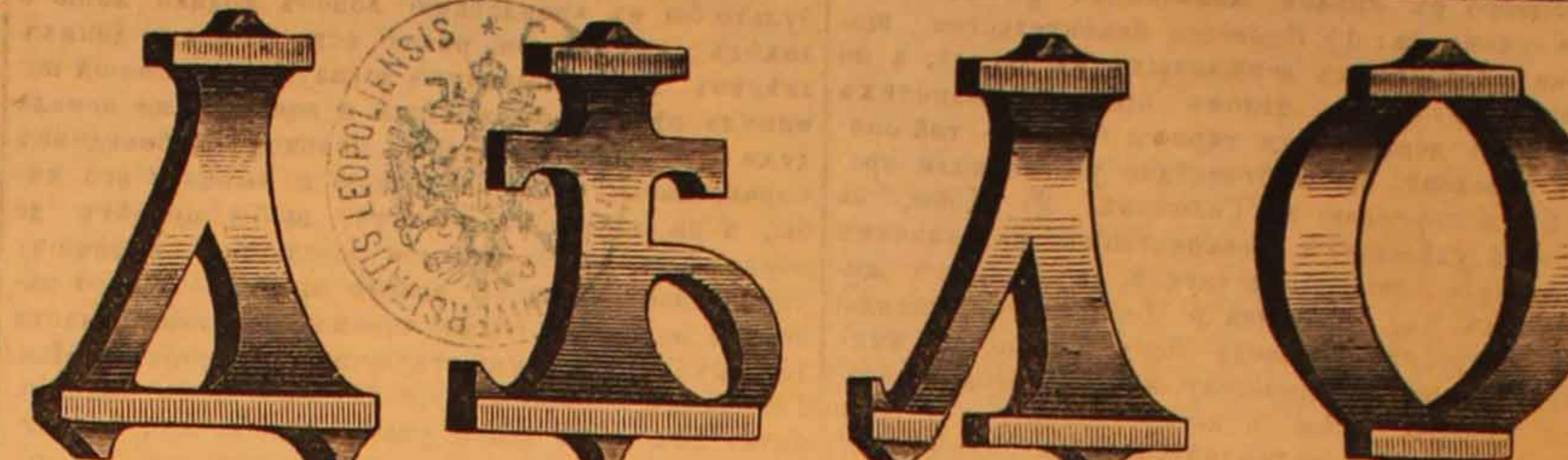

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы, щобъ рукою звати о 4-й год. попоз. Литер. додатокъ "Бібліотека піднімання, повѣстей" виходить по 2 почт. ар купъ кожного 16-го і послѣднього дня кожного місяця. Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улиці Галицька. Всі листи, посилки і рекламація належить пересилати поштою: редакція і адміністрація "Дѣла" Ч. 44 ул. Галицька. Рукописи не звертаються тільки на попередніхъ засторонь. Піднімно чиство стоїть 12 кр. а. в. Оголошенія приймаються по цій 6 кр. а. в. 5-ть одиниць почт. Рекламація неопечатаній вольний бѣг порта. Предплату належить пересилати франко (найлучше отовсімъ порогомъ) до: Адміністрація часописа "Дѣло" в. Галицька, Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпочався IV-тий кварталь сегорбочній предплати „Дѣла“ і „Бібліотеки піднімання, повѣстей“. Успільно просимо П. Т. Предплатниковъ о поспѣшну висылку предплати и о вирѣвнанье залегостей.

Облиги комунальный банку краевого.

Въ ч. 114-омъ „Дѣла“ помѣстили мы надаву краевою поруки облигамъ комунальнымъ банку краевого. Авторъ сеї статії виходивъ якъ въ становиска принципіального, вказуючи небезпечностъ, такъ и въ становиска маїси спеціально краевого та въ становиска маїси нашого народу, вказуючи неідентичність интересовъ краю съ интересами банку, который мимо назвы „краевый“ манифестирує доси виключно якъ інституція польска, — вказуючи дальше на недобровольну польську курателю, підъ котрою наші повѣтги и громади угинаються мусить та на такихъ дѣятељъ-патріотівъ якъ на пр. пресловуты п. Гіцькевичъ.

Однакожъ, коли близше вгляднути въ сю справу, оголошилось, що коли звернемо увагу на становиско супротивъ неї частини польскихъ племінъ, то годъ поминути деякі важній причини, который принципіально становиско усуває на другій планъ, а негативне порівняннє сеї сорави можуть значно змодифікувати. По-перше, край ручить вже и такъ за весь банкъ краевый, и то ручить весь край, — та-жъ и платяча податки шляхти; отже ризико поруки краевої ту розмѣрно не надто обольщася, а то тымъ бльше, що маючи банкъ підъ свою всегдашню контролю, має соймъ забезпечену значну інгеренцію на точне дѣловодство банку. Зъ того самого взгляду, що край вже и такъ обтяжений порукою, ставъ интересъ банку посередно интересомъ краю, бо страты банку могли бъ отбитися на краю. Дальше, дась банкъ краевый значно дешевшій кредитъ бѣдь другихъ інституцій, а тымъ са-мимъ конкуренцію своюю підкопує користіваша для капіталістівъ, а побираючій бльшій процентъ банки. Зъ сего дешевого кредиту можуть будь що будь користати и се-жане, а за дөвги ихъ — ручить такожъ весь край; отже підвищеніе курсу облигъ комунальныхъ лежить не лише въ интересѣ банку

(а тымъ самимъ вже и краю), але и въ інтересѣ вожижаючихъ, бо отримуючи таку пожичку въ облигахъ, бльше за тѣ облиги достаються, отже и довгъ розмѣрно зменшується.

Чому-жъ однакъ противіяється, якъ вже було піднесено въ надсланої статії, поруцѣ краю для комунальныхъ облигъ такъ многій польскій послы? — чи справдѣ имъ іде лише о принципіальній причини? Бодай не вѣсь! Переважній часті іде о що ѿзвесїть іншого. Комунальній облиги банку краевого узыскують вразъ съ порукою краю такожъ право обезпеки пушпильарної; могли-бы въ нихъ всяки фонди краевъ бути локовані. Тымчасомъ єсть вже одна інституція фінансова шляхотска, „Товариство кредитове земське“, інституція, вожижаючи єдино бльшимъ посѣдателямъ и остаюча цѣлкомъ въ випробованыхъ шляхотскихъ рукахъ, которая узурпувала собѣ майже виключній привилей, що фонди краевъ лиши въ ѿн вальорахъ локовані бути можуть и розумѣється, тягнула въ того немалій користі. Інституція ся дуже теперъ загрожена конкуренцію съ банкомъ краевымъ, который до того єще и на меншій процентъ вожижає... Черезъ се то часть пословъ-шляхтичевъ, мѣжъ тими, розумѣється, и всѣ директори „Товариства кредитового земського“, такъ сильно супротивились поруцѣ краю за комун. облиги банку краевого, покрываючи свои властивій причини дуже ста-ранно „принципіальними в выводами“. А будь що будь — банкъ краевый все таки менше заложить въ згаданого товариства.

Отсї то причини спонукали посла о. Сѣчинського промовити въ соймѣ за порукою краю. Подробно обговореніе сихъ причинъ найдутъ читатель въ бесѣдѣ сего посла. Звернена тамъ такожъ дуже пильна увага и на всякий вакиды противъ поруки, однакожъ п. Сѣчинській справедливо замѣтивъ, що закиды тѣ звертаються бльше противъ выдаваню комун. облигъ банкомъ краевымъ въ загалѣ, якъ противъ поруки, которая властиво и безъ того вже єсть, такъ ѿ тутъ ходить менше о піднесеньї курсу, якъ о признаннѣ обезпеки пушпильарної згаданымъ комун. облигамъ. А ѿдо до господарки нашихъ громадъ и повѣтівъ, то звернувся п. Сѣчинській до выдѣлу краевого и до радъ повѣтівъ, щобъ пожички таки пильно контролювали.

Однакожъ проектъ комісії, за которымъ освѣдчился п. Сѣчинській, не допускавъ гр-

адскихъ каси пожичковихъ, такъ важніхъ для піднесення економичного добробуту нашого сельского народу, чершати въ дешевого кредиту банку краевого; лишь повѣтіві каси затраткові мали-бы мати до сего права. Тоже п. Сѣчинській въ осьбній промовѣ виївъ до дотичного уступу проекту поправку: щобъ по „повѣтівихъ“ додати „и громадскихъ“ — и поперъ свою поправку дуже важними аргументами. Користівый, дробій селянській кре-дитъ можуть удѣлити єдино каси пожичкові громадські; разъ вже длятого, що они мають довжника лѣпше на оцѣ и лекше имъ довгъ стягнути, а по друге, що они далеко дистанцію пнѣвши. Щобъ отримати пожичку въ каси повѣтіві, треба неразъ столько оплачуватися всякимъ повѣтівимъ потентатамъ (а на першому мѣсці директорови каси), що въ пожички мѣло остава, поминувши вже дань въ „натураляхъ“; въ друго-жъ сторонахъ стаються такій повѣтіві каси не рѣдко лишь средствомъ тероризму и агітациі на пр. при рѣжніхъ виборахъ, ба, средствомъ деморалізації, — а при касахъ громадскихъ єще далеко менше може дѣятися.

Але посли кн. Сапѣга, Лазарській и гр. Водзицкій рѣшучо спротивились сїй поправцѣ; кн. Сапѣга давъ навѣть отверто познаніи, що се, чого найбльше боїться о. Сѣчинській, т. е. залежності громадъ бѣ повѣтівихъ потентатовъ и слѣдуючої въ того деморалізації та взыскуванія, бльшості соймова не лише не потребує боятися, але скорше бажати собѣ мусить!! Впрочѣмъ заслонилися противники поправки тымъ, будь-бы каси громадські не були добрѣ адміністрованій, та що „небезпечно“ давати „хлопамъ за богато кредиту“ (стара нута гр. Водзицкого).. На дармо боронивъ п. Сѣчинській що разъ свояя поправки; по-кликувавъ на авторитетъ дра Смольки, дово-голѣтнаго члена выдѣлу краевого и референта для справъ громадскихъ, который мин. року рѣшучо запротестувавъ въ соймѣ противъ твердженю, будь-бы громадські каси пожичкові були зле адміністрованій; на дармо домагався, щобъ по змозѣ ограничата мѣшанье банку краевого въ політику, божъ и безъ того вже втягавъ сїй нѣбѣ-то „краевый“ банкъ руске майно пожичками въ сферу „народовыхъ“ інтересовъ. Домаганье п. Сѣчинського викликало лише іроничній усмѣхъ на лиці червоного князя... Поправку откинено. Тоже при тре-

тімъ читаню проекту вложивъ п. Сѣчинській въ своїмъ и своїхъ товаришівъ імени слѣдуюче заявленіе: „Помеже поправка черезъ мене и моихъ політичніхъ пріятелей поставлена, котра єдино могла громадамъ сельскимъ забезпечити правдивій и ретельній користі, не звостала принятія, дялого видимою зневоленіями при третімъ читаню пригодно освѣдчити, що будемо голосувати противъ цілого проекту“. (Попередно, при двохъ першихъ читанняхъ голосували рускі посли за проектомъ.)

Польська бльшостъ зложила одинъ доказъ бльшою своїми невырозумѣлості и політичного нетакту, а отверте признаннѣ кн. Сапѣги вновнѣ заслугу на прилюдне піднесене въ виднѣйшої трибуни — въ думѣ державнѣй.

Проектъ комісії вѣдні принято; облигамъ комунальнимъ призначено поруку краю. Звертаємо увагу нашихъ громадъ, щобъ теперь пильно користали въ того жерела дешевого кредиту, якимъ єсть банкъ краевый; если мають ручити, найже-жъ и за себе ручать, не лишъ за другихъ. Бесѣда п. Сѣчинського звертає увагу на одинъ дуже важній и користій ужитокъ такихъ пожичокъ: въкупно землї. Правда, шляхотска бльшостъ соймова ограничила громадамъ доступність сего кредиту, але все таки бѣтъ можливий; не могутъ жити громадські каси пожичкові, але могутъ жити громады.

Соймъ краевий.

17. Засѣданье зъ дня 13 жовтня 1884.

На обмѣнѣ засѣданю отчитано слѣдуючій петиції: Видѣль товариства „Bratnia romos“ слухателівъ львівської техніки о замогути 1000 зр. на поїздки науковій; гр. Чортківъ въ дѣлѣ зведення колегіального суду въ Чортківѣ; мѣщане мѣста Заліщикъ черезъ пос. Сѣчинського въ спрѣвѣ знесення ярмарковъ и торговї; гр. Лежавхъ черезъ тогожъ самого о убівненіе отъ шварзарку на польній дорозѣ до Волинії Бухдовської; долинська „Народна Рада“ черезъ пос. Романчукъ въ дѣлѣ побору сировицївъ; видѣль рускої бурсої въ Стрѣлю черезъ тогожъ самого о пожичку на докончене будинку для бурсої; мѣсто Стрѣло о прискореніе активованія п. к. суду окружного въ Стрѣлю; магістратъ мѣста Калуша о регуляцію рѣки Сивки. — П.о. Маєръ заявивъ палатѣ, що комісія школи залаходила прихильно петицію товариства педагогичного польського у Львовѣ о визначеніе фонду на закладань бурої для дѣтей по учительяхъ и ототушила ѿ спрѣвѣ комісії буджетовї. — Справозданье видѣло кра-

Краева вистава пчольничо-огородничка и промислу домашнаго в Тернополі.

Ш. Отдѣль промислу домашнаго.

Неперечно найбльше интересу мѣжъ публікою, которая отвѣдала виставу, розбудили виробы домашнаго промислу. Отдѣль сїї майже безнастанно переповненій цѣлыми оглядачами и справдѣ на сеї виставу відслугивъ. Промислъ домашній — сеї до недавна майже не існувало въ нашій Галичинѣ, рѣчъ майже на ново открыта львівською виставою краєю въ 1877 р. Зъ того часу заинтересувалася ширши круги суспільності сїї залишнію галузеву народного господарства, а въ вицізітати загально звѣстного на тѣмъ політичнаго Володимира Дѣдушицкого и трудомъ заслуженого въ той справѣ Людвіка Вербицкого повстава промисловий музей у Львовѣ, который зберігъ намъ неоконченій виробъ домашнаго промислу. Сей живий интересъ колькохъ ширшихъ народу людей стався олѣмъ до дотасаючої лампи такожъ важної економічного быту нашого. Се не стало отже безъ впливу. На занедбаної досці виступають Федоровичъ якъ щарф и сїїдомъ великої досягlosti тої справи по-відомій домашній промислу, а сеї не остало засліненій наслѣдківъ и на продуцентівъ. Вправдѣ вистава Тернопольська не дозволила намъ столько предметовъ домашнаго промислу, щобъ можна мати повній и до-кладний образъ его теперішнього стану, однакъ надсланыхъ виробівъ можна смѣло за-ключати, що сїї галузь господарства краевого,

пригнетьна до недавна фіскализмомъ черезъ фальшиве примѣненіе оподаткованія, починає оживати на ново и розвиватися, а нива доси майже вовсїмъ запущена, видає гарні первѣ-сночки.

Найбльше розмѣрно доставлено на виставу Тернопольську виробівъ ткацкихъ и гончарськихъ, менше було токарськихъ и рѣзьбарськихъ. Зъ іншого рода виробівъ було доволі нарядівъ робільничихъ и господарськихъ, которые доставили въ значній часті Давскій и Фарановскій въ Підгасівъ, Тадей Федоровичъ въ Клебанівки и закладъ виробу машинъ и нарядівъ въ Дроговыжі.

Зъ виробівъ ткацкихъ звертали на себе увагу загальну килими, которыхъ доставили головно п. Тадей Федоровичъ въ Клебанівки и Казимиръ Федоровичъ въ Черніховець. Великою рѣжнородностю виробцівъ ви-значалися килими п. Федоровича, вироблені въ школѣ килимарській въ Клебанівцѣ, а именно одинъ сїї бѣлымъ дномъ, виробленій на виробъ коверца, и два інші однакові величини, ткани у виробцівъ геометричній, который въ видѣ мозаики украшають площину; въ одній зъ нихъ переважає синѣ-жовта, а въ другій зелена и бѣла краска, а въ всіхъ трьохъ такожь основа якъ и снуетъ зъ чистої овечої вовни. Ось виставка дознавалася, що днѣ висылає свої виробы килимарській до Кракова и до Вѣднія, де они находять що разъ бльшій попытъ и подобаються, а теперъ уже столько замовленій, що ледво чи до виробку можна.

А. Вайхъ, суконникъ въ Ракшавы, не дуже доброні якости, а досить дорогий. Полотень краевого виробу було такожъ мало и не найлучши. Замѣтні були полотняні портії и фіранки бѣлі въ червоні смуги. Въ головній павілонѣ виставивъ книгарь тернопольський Л. Гілечекъ український орнаментъ І. Лисенка и бѣль него дознавались мы, що се виставе купило собѣ колькохъ селянъ. До розвою того рода роботъ могли-бы чимало причинитися народній школі. Шкода только, що на роботы ручній такожъ мало уваги у насъ звертають, а не було-бѣ се такожъ трудно перевести тымъ бльше, що по многихъ селяхъ обсадженої школы учительками, тай найшлось-бы досить очіхъ жіночокъ учительствъ, который бѣль за малою винагородою учили жіночківъ роботъ ручніхъ по школахъ. Належало-бы однакъ и въ жіночківъ семінаріяхъ бльше на то звернути бачності и об-знакомити кандидатки ст. народнimi візорами вишівкою, мережкою, гафтами и т. і. Згадати наконецъ мусимо и про доволі гарні виробы коронкарської школи гр. Дѣдушицкого въ Пенякѣ и „Охронки“ Тернопольської, хочь они не можуть розвинатися сї того рода заграницьми роботами.

Посля виробівъ ткацкихъ, въ которыхъ замѣтній поступъ, виступаютъ на увагу предметы, виставленій нашими рускими гончарами. Си галузь може причинитися чимало до піднесення економичного быту нашої майже ви-ключно хлѣборобної Галичини. Край нашъ чимало спотребовує заграницьніхъ виробівъ, за котрій грішь іде въ чужї кишенії, а при належкітвѣ розвитку гончарського промислу могли-бы мы не только обйтися безъ чужого привозу, але ще могли-бы вивозити до сусідніхъ краївъ наші виробы. Славній Бах-

ський губерній. Бувъ такожъ и збр

П
авого въ справѣ зниженія додатківъ краевыхъ для
новоповстаючихъ фабрикъ отослано до комисії
бюджетової. — Гром. м. Ярослава дозволено по-
бррати оплату бтъ пива въ сумѣ 1 зр. 70 кр. за
кождый гектолитръ. — Прелімінарь бюджету
школы лѣсовомъ на р. 1885, выказуючій 12.341
зр. выдатківъ, а 5.300 зр. доходу, отже недобо-
ру 7021, зр. приняла палата въ другомъ и тре-
томъ читанію. — Оттакъ наступило справозданье
комисії бюджетової о внесенію пос. Русоцкого въ
справѣ умѣщенія фонду пропинаційного. Комисія
зносить, чтобы перейти надъ внесен. до пор. дневн.,
позаякъ выдѣль умѣщую сей фондъ въ товариствѣ
кредитовомъ земскому. Пос. Антоневичъ поста-
вивъ резолюцію, чтобы соймъ безъ мотивованія
перешовъ до порядку дневного. Палата приняла
внесеніе комисії. — По черзъ наступило спра-
возданье комисії господарства краевого о петиції
товариства „Пароходной плавбы на Днѣстрѣ“ о
запомогу. По промовѣ пос. Вербицкого, ко-
грый доказувавъ велико значеніе сего товариства
для краю, соймъ принялъ слѣдуючу резолюцію
комисії съ поправкою гр. Голѣвскаго, за котрою
промовлявъ такожъ пос. Антоневичъ: „Соймъ по-
ручасъ выдѣлови краевому петицію товариства
„Пароходной плавбы на Днѣстрѣ“, Б. Слонецкій
и К. Наварскій“, чтобы 1) разслѣдивъ степень

18 Засѣданье зъ дня 15 жовтня 1884.

и розбравъ, на сколько оно заслугує на замѣту; 2) щобы розпочавъ переговоры съ правительствомъ и старався узыскати отъ него для пароходной плавбы на Днѣстрѣ запомогу зъ фондомъ съдержавныхъ; 3) щобы на найблизшой сесіи соймовой предложивъ справозданье; 4) (поправка пос. Голевского) наколи наслѣдки розслѣдовъ выдѣлу краевого покажутся додатными, соймъ удастъ товариству запомогу ажъ до высоты 3000 зр.— Наступило справозданье комисіи петиційнэ. Пос. Романовичъ поставилъ внесенье, щобы надъ вѣстными петиціями гр. Едмунда Красицкого, кагалу жидовскому въ Лѣску, громады Посада Лѣска и 70 жителѣвъ мѣста Лѣска о знесеніе науки языка руского въ 4-клясовой школѣ въ Лѣску, перейти до порядку дневного. Въ справѣ сїй сабравъ голосъ пос. Журковскій и сказавъ, что надъ петиціями такъ поважныхъ людей не годится неходить до порядку дневного, жадавъ отже, що бы петицію отослано до рады школьнай до докладного розслѣженія и залагодженія. Пос. Бадени супротивився внесению пос. Журковскому, боязевъ, что не можна не перейти до порядку дневного надъ внесенiemъ, что нарушує обовязуючій законы. За внесенiemъ Журковскаго промовлявъ пос. Козловскій. По поясненю пос. Романовича, который ще кромъ того заявивъ, что въ Лѣску родичъ 60 ученикѣвъ жадаютъ языка руского, палата приняла внесеніе комисіи и откликнула наведеній повысше петицію. — Петицію рады школьнай въ Винникахъ о подвысшенье платы учителямъ отстулено радѣ школьнай краевої доувзглядненія. Петицію уч. Курмана въ Заваловѣ о доданье ему другого учителя отстулено радѣ школьнай краевої до залагодженія. Такъ само отослано до рады школьнай петицію м. Рогатына о установленье особныхъ катихитовъ въ тамошнай школѣ и гром. Делятына о перемѣну тамошной школы на двоклясову. — Опосля отчитавъ секретарь Сѣнгалевичъ интерпеляцію пос. Антоневича и тов. до наимѣтника жадающу поясненія, на якой представѣ окружна рада школьнай наказала пренумерованье часописи „Szkoła“, а не зробила сего що до руской часописи школьнай підъ заголовкомъ „Школьна Часопись“? — Секретарь Бадени отчитавъ слѣдуюче внесеніе гр. А.

Гарні були також горорѣзьбы Іосифа Дубицкого (мѣсяця побыту выставця не подано), представляючій картины въ горескихъ сторонъ (н. пр. конь нападеный вовками въ полонинѣ, и т. п.). В. Даюбиньскій зъ Красного (коло Буска) представивъ досыть рѣжнородный зборъ выробвъ рѣзаныхъ и точеныхъ (тарелѣ, пушки, табачницѣ, спинки и т. п.), однакъ за-для высокой цѣны его выробы мало мали отбыту. Антoнъ Лъс'кевичъ зъ Волицѣ, коло Скалата, надбславъ досыть лѣсокъ, котрій вызнaчились хиба дивачно рѣзаными головками; доволѣ гарнои роботы були его подставки деревлянїй подъ бюсты. Зъ Радлова, коло Тарнова выставивъ А. Фрелихъ искусно рѣзаній рамы, подставки подъ бюсты, свѣчники, хату селянську въ миніятурѣ. Дуже цѣкавій були выробы ручнїй учениковъ зъ Микулинець: модель нарядовъ господарскихъ, рамцѣ, наряды домашнїй выставленій управителемъ школы п. А. Рыбачикомъ и роботы въ лѣщины (канапка, фотель и кѣшь на цвѣты) Михайла Смеречука зъ Княждвору, работы кошикарскїй зъ лозини и кукурузы Лѣпшого Густава, учителя кошикарства зъ Нового Санча, и такї-жъ роботы зъ лозини А. Коневича, кошикаря зъ Тернополя.

Гр. Ковебродскій выставивъ въ особнѣй
шарѣ головного павилону деякій выробы
Бахминъскаго (миски, збанки, боклаги) и
малюнки на порцелянѣ Маріи Ковеброд-
ской и дѣлѣко работы.

Выробѣвъ рѣзьбярскихъ и токарскихъ
надѣлано досыть мало на выставу. Найкрасшій
були предметы выставленій Чорногорскимъ
товариствомъ, работы славно-звѣстного Юрка
Скрибляка и его сына Василя: барылки.
скрынки, тарелѣ гарно рѣзаній и мосяжемъ
цвяхованій, боклаги, топорцѣ чорнїй и бѣлїй.
Предметы сї замѣтны своею оригинальностею,
хочъ досыть дорогї, найпаче скоро куплены.

Потоцкого въ справѣ желѣзницѣ: „Совѣтъ звонить ухвалити: 1) Взымаеся правительство, що бы на желѣзницахъ державныхъ въ загалѣ, а по заведеню руху на цѣломъ просторѣ галицкихъ желѣзниць державныхъ тарифы були въ той сподѣбѣ заведеній, чтобы отповѣдно увзгляднѧли продукцію и торговлю въ Галичинѣ. 2) Щобы, на підставѣ удѣленыхъ товариствамъ желѣзничимъ въ Австрії концесій въ загалѣ, а особливо желѣзницамъ Кар. Людвика и Черновецкой, заряды сихъ желѣзниць перевели безъ проволоки зниженіе тарифъ для перевозу муки, дерева, выпасеної худобы, олѣю и воску земного и т. д. и чтобы симъ зарядамъ не вольно було знижати тѣ тарифы для заграничныхъ продуктovъ користнѣйше якъ для вывозу краевыхъ. 3) Щобы розвивъ, чи при выкупѣ желѣзницѣ Кароля Людвика не дали-бы завестися змѣны підъ взглядомъ тарифъ и забезпеченія для правительства повного сплыву на справы тарифовъ сей желѣзнацѣ. 4) Взымаеся правительство, чтобы при сконченю привилея північной желѣзницѣ цѣсаря Фердинанда ужило отповѣдныхъ средствъ, чтобы продукція и торговля нашего краю не були нараженій на перешкоды и страты по поводу великихъ коштovъ и стратъ черезъ тяжкій условія перевозу на сей желѣзницѣ“. — На обѣмъ закончилось засѣданье.

18. Засѣданье зъ дня 15 жовтня 1884.

Важнѣйши зъ петицій наспѣли слѣдуючи: Громада Єзуполь черезъ пос. Антоневича о погашеніе суду повѣтового въ Галичи; гром. Підміхайлье ч. пос. Романчука о безплатнѣ побирање ыровицѣ; тажъ сама громада въ справѣ регуляціи рѣки Ломницѣ; палата инженерска въ Тернополи о признаньї голосу вирильного ректора політехники львовской; гром. Перегиньско ч. пос. Антоневича о защигу отъ шкоды черезъ ыкі звѣрята; бродскій выдѣлъ повѣтовый ч. пос. Охрымовича въ справѣ пятнованія худобы; товариство взаимной помочи слухателївъ філософічнѣденьского университету черезъ тогожъ самого запомогу; Марія Михальска ч. т. с. о запомогу; дръ А. Сенковскій цовновластникъ добръ Божинова, Переволочної и Соколівки о прилученіе сихъ громадъ до староства въ Золочевѣ: гром. Ганківцѣ о запомогу на школу; члены громады Козубова въ справѣ нищеня лѣбоў черезъ властителя добръ Козубова; „Руска рада народна“ въ Калуши ч. пос. Романчука о выданьї от-

будьто бы въ арендованю ловѣ ходило лишь о доходѣ; важнѣйшою рѣчею есть пищанье дикихъ звѣрѣвъ. Пос. Романчукъ доказує, что комисія по-минула рѣчи найважнѣйшіи и зовоѣмъ не поняла духа его внесень. Дальше переходитъ бессѣдникъ справозданье точка за точкою и выказує его хибы, а на послѣдокъ вноситъ, чтобы перейти до порядку днѣвного и додае резолюцію, взывающу правительство, чтобы внесло проектъ нового закона о ловахъ, а тымъ часомъ завѣзвало власти до выполнування существующихъ законовъ. Пос. Голѣевскій, промовляючи за внесеніемъ комисіи, позволивъ себѣ деякій уваги якъ н. пр., что бг наймаючій ловы „не комендерує диками“, на ко-трї уваги отповѣвъ зновъ пос. Романчукъ, що не кожда громада такъ щаслива, чтобы малакъ доброго писаря, якъ п. Голѣевскій. Внесеніе пос. Романчука откинено, а принято внесеніе комисіи. — Опосля наступило справозданье комисії горничої о проектѣ закона управильняючог добуванье нафты и вооку земного. Намѣстникъ поручивъ принятии внесеніе комисіи, а палата приняла внесеніе безъ дискусії. — Оттакъ зала годжено петиції обгляжаючай бюджетъ. Марчакови писареви львовскаго шпиталю, признано 700 земеритуры. Дальше залагоджено слѣдуючай петиції: Петицію мѣста Залѣщикъ о утвореніе другого суду окружного на округъ тернопольскій съ мѣсцемъ пробування въ Залѣшикахъ отступлено выдѣлови краевому до розслѣдженя. — Надъ петицією гром. Юридика о виключеніе еї зъ громады Бродовъ перешла палата до порядку днѣвного. — Петицію мѣста Коломый о побирањи копыткового отступлено выдѣлови краевому до розслѣдженя. Надъ петицією мѣста Бродовъ въ справѣ побирања копыткового забирали голос пос. Гавзнеръ за петицією, а пос. А. Сап'га кс. Копыциньскій противъ. При голосованю показалося, что не было комплекту. — На послѣдокъ отчитавъ секретарь интерцеляцію: гр. Ст. Станіцкого и тов. въ справѣ проволоки въ отчислению податковъ по шкодахъ елементарныхъ пос. Меруновича въ справѣ религійного убийства Лютчи, а именно, чи правительство не уважає за отповѣдне розслѣдити дотычній присы тальмуда и чи не предпрійме реформъ законодавства о науцѣ религії у жидовъ. — Г. отчитаню ще внесенія пос. Хамца, взывающу правительство до скорої будовы желѣзницѣ Стынъ-Залѣщики, замкнено заоѣданье.

ского сойму) разпочалася дні 13 к. с. жовтня промовою гр. Фердинанда Зичи. Бесѣдникъ хотѧвъ, що годитої лишь на таї реформы палаты прагнеть ви- зробити-бы вищу палату чеською мовою въ чин- нымъ факторомъ законодавства, илькъ однознач- не ласть свого голосу за такою реформою, илля въ послушне орудіє въ рукахъ угорскаго пра- вительства. Впрочъмъ пріймае бесѣдникъ предло- замѣтокъ Тиссы, що правительство не має зовсімъ палаты, приступлено до дебаты спеціальною, въ котрой забравъ голосъ бар. Пронай, щобы спри- угорской короны жадае, щобы въ адресъ головною сильный натискъ на потребу большою позбави- мости економичної Угорщины отъ Австрії, якъ се запоручас законъ угодовий въ р. 1868. — Цѣ- сля того рѣшила палата предложену адресу въ приступила до выбору членовъ делегацій.

(Справа реактивованя медичної академії військової) можеуважатися похороненою. Поз- скихъ кружківъ подносилися замѣты противъ проектови зновлення давного Йозефіанізму, а одна ф- кома тижднями брошуру въ слаба стороны сего проекту, то рѣшилося правительство зовсімъ его покинути, а натомістъ въ той спосібъ зъоргані- зувати систему військово-лѣкарськихъ аспірантівъ, що отъ теперъ будуть роздаватися слухателімъ першого року медичного факультету стипендії въ сумѣ 400 зр. (замѣсть давнійшихъ 300 зр.) на- коли зъобовяжутоя лишити якійсь часъ по уко- ченю студій въ військовій службѣ. — Въ виду того отпаде зъ бюджету військового сума, яку за- думало правительство прелиминувати на Йозефіанізм.

(Въ ческомъ соймѣ) пос. гр. Клемъ Мар- тиницъ поставивъ дні 15 к. с. жовтня внесень, възываюче правительство до внесення предложенія, въ котрому виоказана була бъ засада, що въ війсь- школахъ середніхъ въ Чехахъ, удержануванихъ державою, має бути заведена обовязкова наука другого языка краевого. Зъ підъ сего правила мають бути винятій лише та ученики, котрихъ родичій захадають виразноувольнення. — Въ шко- лахъ удержануванихъ громадами або зъ фондівъ праватнихъ мають бути задержаній давнійшій по- станови, що до питання, котрий языкъ має бути узінаний обовязковымъ. — На томъ самонь зас-

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Большість хорватскаго сойму) выготови-
вже проектъ адресы до трону. Найважнѣйши
моментомъ сего проекту есть жаданье склика
депутаціи регніколлярной для ревизіи угоды з
ключенои межи Угорщиною а Хорватіею. Зада-
чею сей депутатціи має бути посля адресы въ-
сненіе и усуненіе непорозумѣнь относячихся
закона угорскаго. — Дальшій жаданя, выраже-
въ адресѣ, относятся до будовы хорватскихъ ж-
лѣзниць, а яко найближшій обовязокъ послѣ
хорватскихъ въ угорскомъ парламентѣ ставит-
жадати, щобы желанія хорватскія на полі екон-
омичномъ були вдоволеній. Отъ словенія сихъ ж-
лань сподѣєся адреса національной партіи скр-
плея существующого правнодержавного отноше-
ніи Хорватіею и Угорщиною. — Насупроти
сей адресы заповѣло сторонництво Старцевича
особный проектъ адресы отъ себе.

(Дебата адресова въ палатъ пановъ уг

меты. На заключение дадамо, что выставу замкнуто торжественно д. 2 л. жовтня, о два дні познаньше, якъ было спершу уложено. По короткй промовѣ презеса комитету выставового, гр. Ковебродскаго, выступивъ проф. Цесельскій и въ довшой бесѣдѣ схарактеризуя резултатъ осягненый дотеперъшними змаганіями товариства пасѣчничо-огородничого и теперъшною выставою. Бесѣдникъ указавши на слабый розвїй садбництва краевого особливо на Подолью, завзначивъ значный поступъ на полі пасѣчництва и промыслу домашнаго, чого доказомъ надосланій предметы на выставу, въ котрой взяли участъ „*śmîto sztucoznie rosiągpiętych granic wystawcy ze wszystkich stron Polski, z Królewstwa i z Poznańskiego*“¹. Си слова проф. Цесельскаго спонукуютъ насъ ще разъ вернутіи до написовъ выставовыхъ, на которыхъ не знайшлось мѣсця анѣ троха для рускои буквы. Деякій пп. комитетовъ старались вправду отперти справедливій домаганія Русиновъ тымъ выкрутомъ, что выставка не була нѣякою манифестацію народною (слова п. Ц. доказываютъ зовсѣмъ что иншого) и что Русины за далеко посягаютъ. Однакъ мы на се замѣтимо, что скоро выставка мала цѣху краеву, то та цѣха повинна бути и на вѣвъ зазначена, тымъ бѣльше, что була устроена на рускй земли. Замѣтна рѣчь, что погляды бѣльости комитету выставового подѣляли такожъ пп. Федоровичъ и п. Сеникъ, та свои предметы поозначували лишь *urzędowym językiem*, коли мѣжъ тымъ іншій выставцѣ Русины, а навѣть селяне якъ Гармацій и маломѣщане якъ Хаджай, Жмуръ, Прыгарскій користали въ той крыхты свободы, признанои ихъ родному языкови, и поназначували свои предметы по руски. Тернопольскій мѣщане Русины пошли за примѣромъ своего представителя въ комитетѣ п. Сеника,

После промовы проф. Цесельского съ

вали противъ сему поотупованю, позаякъ не мали
щъ часу прочитати внесения. Въ виду того усунено
внесеніе зъ дневнаго порядку.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. На слѣдуючій мѣсяць царь перѣде-
зъ Гатчину до зимнаго дворца. — Министерство
просвѣты заявляе, что въ наслѣдокъ оповѣщенаго
въ „Правит. Вѣстн.“ найновѣйшаго разпорядженія
въ справѣ кіевскаго университету, заявленіе
„Кіевлянина“, послѣ котораго деякимъ студентамъ
кіевскаго университету було-бы дозволено зачи-
щатися на другихъ университетахъ, есть неправди-
вое и небувале. — Россійско-пруска комисія, зла-
женіа зъ представителівъ обохъ сусѣднихъ дер-
жавъ, отбула въ протягу двохъ недель ревизію
rossiйско-пруской границѣ коло Мемель. Ревизія
та отбулася на постлавъ управильненя, докона-
наго въ рокахъ 1796 и 1835 и довела до повного
порозумѣння на всѣхъ точкахъ. — Въ Петербурзѣ
ходять вѣсти, что министръ войны Ванновскій
має уступити; уступленіе его має стояти въ
звязи съ наслѣдками процесу Фигнера. Процесь
сей довѣвъ до того, что засуджено шесть офици-
ровъ, которыхъ обжаловано за революційній атен-
таты и за участіе въ атентатѣ на царя Александра II. Процесь сей, который открылъ ясно всѣ
дороги революційнаго руху въ войску, мѣгъ-бы
дайотно захвати становище министра войны. —
Въ Одесѣ засуджено звѣстнаго и довго пошуку-
ваного революціонера Дайтша,资料 whose правительство выдало Россіи. Дайтша обжаловано
за преступе злочинство и засуджено на 13 лѣтну

Нѣмеччина. Въ Филипруге коло Франк-фуртъ померъ ляндграфъ Филипъ Гесскій. Помершій належавъ до старшои непануючои родины гессской и бувъ першій разъ женатый съ великою кн. Ольгою, дочкою царя Николая, а другій разъ съ Аниою Фридерикою, донькою прусского кн. Фредерика Кароля. — Рухъ выборчій въ Нѣмеччинѣ проявляєсь якось дуже пасивно, а особливо въ тѣмъ, що министри не хотятъ пріїмати мандатовъ до ради державної. Недавно не принявъ мандату министръ Путкамеръ, а теперъ доносять те саме о министрѣ Гослерѣ. Тымъ чаромъ агитація выборча дуже розвинулася, особливо въ Берлінѣ, де дойшла до небувалої досить силы и объему.

Бельгія. Дипломатичні відносини бельгійського уряду з Римом не ходять якось такъ скоро поступати, якъ се заповѣвъ бруксельскій кабінетъ, предкладаючи въ палатѣ пословъ кредитъ для папського нунція. Офіціозный представитель курії римської въ Брюсселі, монсіньоръ Ринальдини, мавъ вислати до папи меморандумъ, въ котрому представляє, що теперешній обставини суть дуже необгрупованій і радить, щоби приїздъ нунція отложити. Монсіньоръ Ротелли, призначений на нунція до Брукселя, позостає поки що въ Константинополі. — Цѣла увага въ столиці бельгійської звернена теперъ на виборы до ради мѣста, розписаний на день 19. жовтня с. р. Рожній сторонництва занятій укладаньемъ листъ; здається однакожъ, що и при комунальныхъ виборахъ побѣдятъ клерикалы.

Н О В И Н К И

— Выбръ посла зъ мѣста Львова до рады держав-
ной отбудеся дня 4 л. падолиста. Звертаємо увагу
всѣхъ Русиновъ мѣста Львова, щобы въ томъ
дній порозумѣлися якъ найскоршо и або поста-
вили свого кандидата, Русина, або евентуально
попирали такого кандидата, который высказаже для
насъ Русиновъ болше користну програму. Мы,
львовскіи Русины, становимо все таки поважну
фалу, котрои, коли-бъ только була добре зъорга-
низована, нѣяка партія польска легковажити не мо-
гла бы. Се показалося при выборахъ до рады

Тернополя и Петро Вавришинъ листъ похв.
и памят. монету. О. І. Варапучинській
ъ Прошовы листъ похв. за овочъ. Клим.
Жмуръ и Тома Хаджай въ Микулинець
листъ похв. и памят. монету за ярину. Т. Се-

никъ, учитель въ Тернополя, и о. М. Миха-
левичъ въ Чернелева руск. срѣбру медаль,
а Бородієвичъ, учитель въ Денисова, брон-
зову медаль за выробы медовъ и вишняковъ.
Посля отчитаня и раздачи призанныхъ
выставцамъ нагородъ, наспѣвъ въ Окна хоръ
селянський, числомъ до 40 осбѣ (хлопцѣвъ,
дѣвчать, женщинъ и старшихъ господарѣвъ)
и подъ проводомъ своего учителя спѣву отспѣ-
вавъ милозуично въ нотъ „многая лѣта“ про-
текторови выставы гр. В. Дѣдушицкому. Зву-
ки руской пѣсни до живого тронули мецената
выставы и були найкрайшою манифестацію,
що показала численно збраній публицѣ на-
глядно способности руского народа. Тожь не
дивниця, що спѣвъ стягнувъ сей часъ всѣхъ
розвыпанихъ по цѣлому огороду людей до
себе. Жалувати лишь можна, що спѣваки, ко-
три варочно трудились колька миль до Тер-
нополя, дешо бѣльше не вспѣвали. Если пра-
ца, на тѣмъ поли разпочата, буде вестися
扎实но и консеквентно, если о. Витошинський
въ Денисова выпустить въ свои спѣвацкої
школы апостоловъ нотного спѣву, то мавмо
видѣю, що небавомъ гомонъ руской пѣснѣ
стягне не менше число слухачевъ у серде-
Подоля, якъ выставка стягнла зглазапѣвъ.

ла оглядачъв
Подозрение

мѣста Львова. Для того мы горячо вызываемъ львовскихъ Русиновъ завчасу притотовитися къ активного рѣшучого выступленія въ день выбора пословъ до рады державной.

— Судьба „Общего рöльничо-кредитового Заведения“ або т. зв. „русского банку“ буде вже леда ден порїшена. Комитетъ санаційный докладає всегда от·раня, щобы, на сколько лишь можна, ратувати ситуацію въ користь всѣхъ интересованихъ. Презаходы и стараня санаційного Комитету напишено обширно при першой догоднїй порї, а тепер можемо лишь бажати ему, щобы всѣ добрї и благороднїй намѣры его увѣнчалися щасливымъ успѣхомъ въ користь нашихъ інституцій, товариствъ церквей и интересованихъ частныхъ лицъ, меж которыми есть богато бѣдныхъ, вдовъ и сиротъ. Отъ якогось часу ведеся судово-карне слѣдство въ справѣ бувшихъ урядниковъ „Общого рöльничо-кредитового заведеня“ въ наслѣдокъ приватнаго донесеня до суду ще манувшого року (донесеніе было зроблено двома отправлеными урядниками самого банку). Судія слѣдчій увязнивъ передъ колькома днями бувшого касієра „Общого рöльничо-кредитового заведеня“, п. Яминьскаго.

— Въ „Руской Бесѣдѣ“ въ Тернополи отбудутся въ днѣ 9 и 23 л. падолиста с. р. вечери съ танцями, котрѣ устроюе комитетъ „Рускои Бесѣды“. Строй домашный. Початокъ о годинѣ 8 вечеромъ. Цѣна вступныхъ картъ: для членовъ „Бесѣды“ отъ 1 особы 70 кр., билетъ фамилійныи 2 зр. 50 кр.; для нечленовъ отъ 1 особы 1 зр. билетъ фамилійный 3 зр. Билетовъ можно получити за оказанье запрошения въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. — Съ пріятностею стверджуемо, что Тернополь есть вже другимъ мѣстомъ, въ ко-
трѣмъ Русины заповѣли товарискии забавы. „Ру-
ске Касино въ Стрыю“ устроюе такожь три ве-
черы. Сподѣваемось, что за тими двома мѣстами
пойдутъ и други. Интелигенціи нашей по мѣстахъ
и по окрестныхъ селахъ всюды вже доволѣ, —
забавы воюды повиннѣ удаватися, — а треба
только колькохъ людей доброй волѣ, котрѣ под-
нялись-бы не тяжкои вирочѣмъ въ такомъ дѣлѣ
иниціативы. Впливъ товарискихъ сходинъ и за-
бавъ сягає далеко глубше, анѣжъ дехто може
собѣ гадае, — длятого треба-бѣ ихъ безъучинно
и о сколько можно часто устроювати. Доки
спати?!

— Зъ Збаража надойшла слѣдуюча телеграма „Противъ бесѣды пос. о. Сѣчињскаго зъ 4 жовтня збираються протестуючій пôдписы учителївъ пôдпишуючихъ безвынятково, але не по переконанью, лишь зъ боязни передъ инспекторомъ на будучностъ.“ — Видко, що пос. о. Сѣчињскій трафивъ своею бесѣдою въ саме серце того, що —

— О. Наумовичъ и п. Площанскій все ще не вернули до Галичинѣ, а ѻздятъ по Россіи. Пробувши якійсь часъ въ Москвѣ, выѣхали до Петербурга, зѣ-ѣтки надойшла телеграма до вѣденськихъ газетъ, що пріятель ихъ въ Петербурзѣ стараются имъ выробити авдіенцію у царя. „Слово“ доноситьъ, що купець московскій, Рукавишниковъ, подарувавъ о. Наумовичу 500 рублѣвъ на почу-

Нова щоденна газета польска, органъ партії консервативнои, мае виходити у Львовѣ. Въ складъ редакціи мае увйти п. Масловскій, бувшій нѣбы-поступовець и редакторъ „Kurgjega Lwowskого“, а познѣйше показавшій барву реакціонера и ставшійся великимъ протегованцемъ кс. Калинки, который уживавъ его навѣть до деякихъ „особливыхъ поручень“. На той днівникъ субскрибували вже паны польской велику суму прошай.

— Зъ Гусатынського пишуть намъ: Дня 8 с. м.
розстався съ нами Вп. дръ Дамянъ Савчакъ,
д. к. адъюнктъ судовий въ Гусатынѣ, и удався
на свое нове становище до Бережанъ, о котре
самъ просивъ и котре въ оцѣненю его дѣяльно-
сти и ревности службовои наданыиъ ему зостало
мимо того, що около 40 компетентовъ о тую по-
саду убѣгалося. Повѣтъ гусатынській понѣсъ ве-
лику страту, бо бувъ се мужъ глубоко переня-
нітый почутиемъ важної задачи, яку станъ су-
дейскій повиненъ въ суспѣльности сповняти, до-
рожачій надовсе непорочностею славы судейскої.
Тожь и прибавъ онъ собѣ за часъ дволѣтнаго
свого урядованя въ Гусатынѣ яко судія у всѣхъ
безвзглядне довѣріе и поважанье. Яко Русинъ,
выйшовшій зъ-подъ сельской стрѣхи, любивъ онъ
цѣлымъ горячимъ сердемъ рѣдный свой народъ,
а бажаючи для него лучшої долї пильно и не-
устрашимо заходився около того, щобъ народъ
той зъ дрѣмоты разбудити, просвѣтити и до ко-
ристаня зъ конституційныхъ, обывательскихъ
правъ спонукати. И народъ щиро прилягъ до
него, называючи его загально „рѣднимъ татомъ“.
Такого мужа стратили мы! Не довелося намъ зъ
причины скорого Твого выїзду зъ Гусатына стя-
снути Твою руку Высокоповажный мужу и ска-
зати Тобъ руске „списибогъ“ за Твои щирі труды
и пожелати Тобъ щирымъ сердемъ щастя па но-
вомъ становиску. Тожь прощаючись прилюдно съ
правдивымъ жалемъ съ Тобою, складаемо Тобъ
горячу подяку за Твои честній труды для добра
народа и желаемо Тобъ на новомъ становиску
загального поважання и щирої любови, па котрій

въ повной мѣрѣ заслугуешь. Увѣряемо Тебе, ш
хотяй судьба далѣко отъ насъ забрала Тебе,
сердъ нашихъ Тебе намъ не возьме. Духомъ будемо
мы завсегды разомъ. — Русинъ Густавинскаго поэта.

— Всч. о. І. Балясевичъ зъ Боянъ вже другій разъ приславъ для потерпѣвшихъ отъ повеніи моихъ парохіянъ грошеву помочь: впередъ 7 зр. 42¹ кр., а теперь 2 зр. 11 кр. — разомъ 9 зр. 53¹ кр. отъ себѣ и отъ своихъ парохіянъ. За ту любовь, яка виже милосердныхъ дателей до моихъ незнаемыхъ парохіянъ, мило менѣ заявите имъ на сѣмъ мѣсяціи сердечну подяку. — Т. Дикій, парохъ Мартинова.

— Скандалъ въ соймѣ Въ четверть пôд часъ де
баты надъ гварантію краю за облиги комунальн
банку краевого прійшло до нечуваного и единог
въ своїмъ родѣ скандалу. При третомъ имен
читаню внесень комисія пос. Козловскій конч
домагається дискусіи надъ VI внесеніемъ комисії
Маршалокъ колька разовъ звертавъ увагу посол
бóльшихъ посълостей, що пôслія регулямпну н
може бути отворена дискусія надъ внесеніями у
хваленими въ другомъ читаню, але Козловскій
мимо того обстававъ при своїмъ и домагається дис
кусії. Тогда маршалокъ видѣвся спонуканимъ
отобрati єму голосъ. Теперь почавъ Козловскій
остро переговорюватися съ маршалкомъ, а се
мусивъ завозити его до порядку. На се завоз
ванье крикнувъ Козловскій съ гордостею ображе
ного шляхтича: „Я не пôдъ такою була
вою, якъ на на маршалка, учився пар
ламентаризму!“ Въ палатѣ роздалися голосы
Ого! ого! а маршалокъ завозивъ Козловског
зновъ до порядку. Тогда отповѣвъ Козловскій
Менша о те; прошу вписати до протоколу, що
складаю мандатъ! На се заявленье роздались по
сали соймової грóмкій оплески и окликі: Owszem
owszem! Близше коло Козловского стоячій послѣ
роказують, що онъ додавъ ще: „Nie chce byc
pańskim rachołkiem“ и тогды донерва вийшовт
зъ салѣ. О Козловскому мусимо ще додати, що
онъ есть однимъ зъ найбóльшихъ вороговъ Ру
синовъ и що достався до сойму лишь черезъ рó
жній махинації агитаційній и черезъ недостачу
самосвѣдомости сянóцкої шляхты. Своє парламен
тарне образованье не получивъ онъ — якъ пише
„Kur. Lw.“ пôдъ жадною булавою маршалка въ
Галичинѣ, але на бруку вѣденському и на аренѣ
тамошніхъ спортовъ будуаровыхъ, а свою ка
рієру завдячує онъ не ревнай праці около добра
краю, але фаціендаю желѣзничимъ и интригамъ
фамилійнымъ. По поводу сеї аферы всѣ послѣ
высказали маршалкови дру Зиблікевичеви свої
жалъ. — Курія бóльшихъ посълоостей въ Сянóц
кому погодила отпусту на більшій термінъ.

— Що запомога роздѣлювана потерївшимъ отъ
повени головнымъ комитетомъ не всюды трафіла
нравдивої цѣлї, а лише до цѣлї полонизаційної
— о томъ можна переконатися зъ того, що вт
одній мѣсцевости подобалося предсѣдателеви ко
митету, графови, не взяти руского священика до
комитету мѣсцевого, але лишь викарія латинь-
ского. Боялися, щоби рускій священикъ не супро-
тивився роздаваню запомогъ тымъ, котрымъ вода
не зробила найменшої шкоды, а належать до
„Kółka rolniczego“. И дѣйство такимъ дали,
тымъ, котрымъ вода шкоды наробыла, не дали нѣ-
чого, бо не належать до Kółka!.. Така заѣлостъ
„narodowa“ въ сѣмъ случаю не дасться хиба вже

— Процесъ п Гриневецкого противъ п. Гнѣвоша окончився вчера о. 11 годинѣ въночи по переведеній дводневой розправѣ передъ судіями присяжными. Всюду

сяжными. Розправу провадивъ сов. Симоновичъ при участі сов. Могильницкого и Финкля. П. Гриневецкого заступавъ адвокатъ дръ Люка, а п. Гнѣвоша боронивъ кандидатъ адвокатскій дръ Флешнеръ. Предметъ процесу звѣстный нашимъ читателямъ зъ точного справозданя въ „Дѣлѣ“ по першой розправѣ, котру зибъсъ трибуналъ касаційный зъ причины, що не допущено до переслухання дуже многихъ свѣдкѣвъ п. Гнѣвоша. Симъ разомъ допущено вже многихъ свѣдкѣвъ, не допущено толькo пять, мѣжъ тими гр. Казимира и Станислава Баденюго и ихъ женъ. Задача обжалованого була дуже тяжка: ишло о доказъ, що п. Гриневецкій дѣставъ 2000 зп. за позорне

п. Гриневецкій доставъ 2000 зр. за позорне
кандидованье и „продажъ за грошъ братовъ Ру-
синовъ“, якъ написавъ бувъ въ свой „Страж-
ници“ и. Гнѣвошъ. Свѣдка такого, чтобы сей фактъ
просто потвердивъ, не было: нѣхто того не ви-
дѣвъ, а тіи свѣдки, что свѣдчили користно для п.
Гнѣвоша, чули о тѣмъ отъ другихъ лицъ. И такъ
пл. нотарь Босаковокій и директоръ касы задат-
ковой Михаловскій зѣзнали, что чули отъ и. Ма-
реши такій слова: „Намъ не ишло о Гриневецко-
го, мы его и въ соймъ мали бы. Въ централь-
номъ комитетѣ суть его поквитования, которыми
мы ему все уста можемо заткать“. П. Марешъ
на розправѣ тое заперечивъ. П. Босаковокій зѣ-
знавъ подъ присягою, что ему першій подавъ вѣсть
о запроданю п. Гриневецкимъ своеї кандидатуры,
адьюнктъ п. Хилиньокій, который живъ въ прі-
язни съ п. Токаржевокимъ. П. Хилиньокій при-
роправѣ рѣшучо заперечивъ. Цѣкава була сцена
конфронтациі нотаря Босаковокого съ адьюнктомъ
Хилиньскимъ. Оба заприояжений: и одинъ рѣшучо
зѣзнає и другій, и одинъ и другій каже, что ще
десять раздовъ готовъ присягнути, что каже прав-
ду. Касіеръ скарбу буского, п. Токаржевокій
(сынъ управителя добръ бускихъ, который вы-
плативъ Ицкови Гольдбергови 2000 зр.) признав-
ся, что сказалъ на касинѣ: „Гриневецкій продавъ
за грошъ націоналитетъ“, але сказалъ се жар-
томъ. Ицко Гольдбергъ, который теперь сидить
въ золочѣокой вязницѣ въ слѣдствѣ о обмань-
ство, признає, что дѣтавъ 2000 зр. и въ такихъ
ратахъ, якъ п. Гнѣвошъ зодав, але п. Гриневец-

кому ихъ не давъ. Управитель п. Токаржевскій призналъ, что выплатить Ицкови Гольдбергови 2000 зр., але не для п. Гриневецкого. Прочі свѣдки збизнавали, що або вѣчого о тѣмъ не знаютъ, щоби п. Гриневецкій взялъ грошъ и позорно кандидувавъ и не можуть о те его подозрѣвати, або, що чули лиши таку всюди коль портовану поголоску, але о правдѣ си не були пересвѣдченія. Зъ такого стану збизнань свѣдківъ можна вже вносити, на чѣмъ опирались оба адвокаты и обжалований. Дръ Люка бивъ головно на тое, що пп. Босаковскій и Михаловскій — то була кузня, де уковано сплетню на п. Гриневецкого зъ „Brodneid“ и личной злобы — противъ чого дръ Флешнеръ выказувавъ, що гнівъ мѣжъ пп. Босаковскимъ и Михаловскимъ а Гриневецкимъ повставъ ажъ по выборахъ, — впередъ же жили въ пріязни. Підъ конецъ промовивъ самъ обжалований и выкориставъ весь матеріалъ, яко го доставила розправа въ его користь. Онъ не мігъ зречися великої ваги збизнання заприсяженого свѣдка потаря Босаковского, свѣдка Михаловского и Даниловича. Велику вагу привязувавъ до брудону листу, писаного Токаржевскимъ, де выражено стоять: „Гриневецкій нѣбы поддержує свою кандидатуру“ и де ще сказано: „Скончилось жъ нимъ о 5 годинъ рано“ и т. д. Конецъ концемъ обжалований обстає при своїмъ пересвѣдченю, що коли не п. Гриневецкій самъ, то могла взяти его жена отъ Ицка тыхъ 2000 зр. Упертостъ свою въ переслѣдованию п. Гриневецкого мотивує обжалований ще тымъ, що коли въ судѣ въ Золочевѣ була назначена розправа п. Гриневецкого противъ п. Даниловича о образу чести въ тѣмъ самомъ дѣлѣ, то Токаржевскій старався всіми силами наклонити п. Даниловича на судъ гоноровый и Токаржевскій заплативъ всі кошти процесу и дорогого угощення. Впрочемъ ще на другій день теперѣшної розправы рано передъ переслуханьемъ Босаковского, Михаловского и др., п. Токаржевскій напыхавъ до руки Гнѣвошови 600 зр. Се мусіло обжалованого утвердити въ пересвѣдченю, що тутъ дѣло нечисте. — Трибуналъ поставивъ присяжнимъ два питання головні, а два додаткові. Перше питанье головне присяжні заперечили, друге потвердили я сказали, що обжалований не перевѣвъ доказу правди. Трибуналъ засудивъ п. Гнѣвоша на 3 мѣсяцѣ вязницї (першимъ разомъ бувъ доставъ 8 мѣсяцівъ). П. Гнѣвошъ заповѣтъ згорї западоло.

— Рада школьна окружна въ Путлловѣ (на Буковинѣ) именувала п. М. Михалляка, мѣсцевого начальника суду, инспекторомъ для школы народной въ Путлловѣ.

— На Руоку Бурсу въ Коломыи вплынуло въ мѣся-
ци вересни: 1) Складка на празднику въ Княж-
дворѣ 2 зр. 04 кр. 2) Складка на празднику въ
Вербѣжи 6 зр. $36\frac{1}{2}$ кр. 3) Вп. о. Мих. Попель
зъ Чернелицѣ 5 зр. 4) Вп. Олександеръ Агоцо-
вичъ, обыватель зъ Коломыї 4 зр. 5) Складка на
празнику въ Переворѣ 80 кр. 6) Достохв. Каон-
но въ Печенѣжинѣ 28 зр. 04 кр. 7) Вп. С. Виш-
невскій, властитель дистиллярнѣ нафты въ Коло-
мыи, одинъ сягъ дровъ твердыхъ. — Вп. Добро-
дѣямъ убогой руской молодежи окладае Зарядъ

— Гр. Грохольский зложивъ мандатъ до делегації а на его мѣсце покликаный заступникъ дръ Майдейской. Грохольский мас однакожъ взяти участь въ работахъ ради державы.

— Именование. Министерство просвещения затвердивъ

именование дра Александра Семковича на приватного доцента исторії всесвітньої на відділ філософічномъ львовського університету.

— Крадѣжъ въ музею Оссолинськихъ. Въночи зъ четверга на п'ятницю не вислѣдженій доси злодѣй виломили желязний краты до музея въ будынку Оссолинськихъ при улиці тогожъ самого імені, а виломивши муръ до зброєвни добулися до середини, розбили тамъ шафы и забрали зъ бгти дорогоцѣнній старожитности, межи іншими такожъ великій мечъ обообчный, званый „регіментарскимъ“, съ похвою зъ золоченои бляхи висадженои туркуоами и іншими дорогими каменими. Списъ всѣхъ вкраденыхъ рѣчей буде незадовго оголошеный. Злодѣй хотѣли ще добутися до скарбця и виломили вже були навѣть стѣну, але натрафивши на велику п'ять не могли добраться

до сей комнаты. Слѣдство энергично ведеся.
— О. Іоанъ Волянській, завѣдатель Яблонова, по-
лучивъ завѣзванье отъ митр. Ординаріяту декла-
роватися, чи на прошенье жителївъ Руоннбъ Shenandah въ Америцѣ до 2000 парохіянъ душ-
чаотырство обняти охоче. Та обовязуются пла-
тити 200 зр. мѣсячно кромѣ помешканя и дохо-
дѣвъ церковныхъ, покрыти кошты подорожні и
яко завдатокъ до Антверпія до агента Peter Wright

— Въ Устьерѣкахъ, кообвокого повѣта, жена та-
мощнаго гуцула Грица Дутчака, породила въ но-
чи зъ 3 на 4 вересня трехъ хлопчиковъ. Мати и
дѣти здоровы.

— Холера въ Италіи, хоть вже значно ослабла, то
однакожь все таки ще не устає. Въ четверть за-
слабло було въ цѣлой Италіи на холеру 176
оообщъ, а зъ тыхъ померло 87; въ самомъ Неа-
поли 35 оообщъ. Наслѣдки страшной пошестїи по-
казуются вже теперь дуже сумнї. Жертвы такъ
въ людехъ якъ и грощехъ показуются величезнї.
Огъ 2 серпня до к旤я вересня занедужало було
въ цѣлой Италіи 17.000 людей, а зъ тыхъ по-
мерло 8600; въ самомъ Неаполи померло 6270
оообщъ. Страты матеріяльныи обчисляють на колька-
сотъ миліоновъ лиръ. Въ цѣломъ краю въ тор-
говли, промыслѣ и ремеслахъ запанувала велика
заотоя.

Весті з Адепархія Львівської.

Презенту на парохію Хотинь, дек. калуського получавши о. Іларій Янович, кап. Витвиць. На конкурса розширення парохія Лукавиця нижна, прив. надана, дек. стрыйського, речинець до 5 грудня с. р.

Президія ч. к. намісництва годиться на каноничну інстанцію о. Іоана Герасимовича на парохію Турю, дек. одеського.

Намісництво згодилося на принятие п. Василя Курдыка до віденьської дух. семінарії і на выплату 50 зл. на кошти подорожі.

Личний додаток 100 зл. річноодержали оо. 1) Іоан Бессоловський, парох Молодятин, 2) Михаїл Колеса, парох Ходович.

НАУКА, ШИКУА И ЛИТЕРАТУРА.

— (В. М.) Від второку дня 2 (14) жовтня ото- грано знамениту штуку Квітка-Основяненка "Шельменка наймить". Пань Стефурака отограв титулову ролю съ такими упіхомъ, якъ лѣтъ минувшихъ. Роля Шельменка съ найлучшимъ креа- цією таланту артистичного у п. Стефурака, въ нїй явился бѣль такъ певнимъ и натуральнымъ, що публика просто любуєся его грою. Олески, що ихъ збираєтъ артист маже що хвилъ, були впо- вни заслужени. Рѣвножъ и характеристика роля Шака отдана була п. Підвысоцкимъ якъ не можна лучше. Въ загалі достерегли мы у п. Під- высоцкого чималій талантъ до креавіїи характер- ть въ густі Кирила Петровича. Тою ролю написався пань Підвысоцкій першій разъ на львівській сценѣ и придавав собі загальнє при- зананье. Роль Горпини Шлачихи, Прокоповича, Евженія и Скворцова вѣро и прародно отданіи були пп. Осиповичовою, Грыневецкимъ, Біберо- вичевою и Біберовичемъ; слабше выпали роль Прись Шака (п. Луцка) и Лопушковского (п. Осипович). Молоденка п-а Луцка въ роляхъ ставить доперва першія кроки, тожъ недостає її певности, та ще і не перевимає своюю ро- лею. Декотрій мѣсяція рецитувала маже рѣвно, якъ лекцію, безъ чутя и належної декламації, — но всеоже, якъ кажемо, причиню того недостача рутини и бравури, що кожному артисту и ар- тистції необходимо потрібній. П. Осипович ролью Лопушковского звакріатурувавъ. Лопушковский — силь характер ефронтера и благера, а не якого тамъ покривленого "болячки". Свого часу скю ро- лю знаменито гравъ артист бл. п. Людкевичъ. П. Людкевичъ и п-а Підвысоцка були несо- горшими въ роляхъ Опецкією и Мотрѣ, та- только знозву акцентуванія беобѣдь п-а Підвысо- скіє и Луцкою такъ була нещаслива, що по ухахъ дерло... Тутъ треба конче надъ собою працювати.

Въ антрактахъ отспівавъ симпатичный ар- тист п. Лясковскій три пісні, іменно арію Доњ Карлоса зъ оперы Ернані Вердіо, арію Доњ Альфонса зъ оперы Люкреція Борджія і "Замо- ки тортбани" Лавровского. Спѣвъ п. Лясковского загально оподобався, модуляція голосу добра, якъ не менша и декламація. Маємо надію, що п. Ля- сковскій ще колись въ антрактахъ виступить пе- редъ публікою нашою зъ своїми співомъ, — nota bene, при зовѣтії бездоганної гардеробъ...

Черезъ редакцію "Дѣла" прислали:

— На "Русій Правотарь": о. Долинській зъ Пе- регинська 1 зл., Ващевичъ 1 зл., о. Небыловець 25 кр.

— На "Словаръ Желеховскаго": о. А. Бачинській въ Клѣцку 2 зл., о. Зубрицкій въ Мішанці 1 зл.

— Для потерпѣвшихъ бѣль повені: о. М. Кордуба въ Суші 2 зл. 34 кр., о. І. Домбцевскій и ч. па- рохіяне зъ Ясенова 11 зл. 05 кр.

— Для "Шкільної Помочі": о. М. Кордуба 66 кр. о. Д. Котльській въ Луцкові 1 зл., о. Киселевскій въ Незвіскахъ 1 зл.

Переписка Редакціи и Администрації.

Всч. П. Г. въ Кудринцахъ. До конця року ще 2 зл. — Всч. А. С. въ Борищевцахъ. До кон- ця року ще 4 зл. — Всч. о. Н. въ Селискахъ. Ч. 109 "Дѣла" вже у насъ зовсімъ нема. Що де- роздбудемо, то вишлемо Вамъ повторно. — Всч. К. В. въ Смілєв. До конця року ще 1 зл. — Всч. о. Кр. въ Сокалі. Спростованье буде умѣ- щене въ слѣдуючому числѣ; ширше поясенене листомъ. — Всч. І. ІІ. въ Ил. "Подяка" буде умѣщена въ слѣд. числѣ. — Вн. І. Б. въ Р. и Т. Г. въ Л. Дописи Ваші умѣстимо въ слѣдую- чому числѣ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (98—?) поручас конякъ лѣчущій, правдивий французь, въ рѣжнихъ родахъ по цѣнѣ 2 зл. до 3 зл. 50 кр., — такожъ малягу.

Огнетревалій и безпечній отъ влому

солидно и прекрасно виробленій съ американськими замками и паски- лѣвими засувками такій, якъ я до- ставивъ львівському магістратові, продаю дуже дешево

Симонъ Дегенъ

у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(Просите о кореспонденцію въ нѣмецкому языку)

Выдавець и редакторъ: Іванъ Белай.

Въ великой сали "Народного Дому".

РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
подъ зарядомъ И. Біберовича и И. Грыневецкого.
Въ Суботу днія 6 (18) жовт. 1884.

— по разъ першій

На добродѣйний цѣли

комедія сценійна въ 3 актахъ оригінально написавъ Гр.

Григорівичъ

(Режиссеръ: И. Грыневецкій)

ОСОБЫ:

Еремій Благодонський, сойтвникъ — О. Осиповичъ
Неонілла, его жінка — А. Осиповичева
Амброзія } ихъ донька — О. Лясковска
Петрона } — И. Біберовичева
Клавдія Онуфрія Сватолюбська, богата — П. Попелева
івда — И. Біберовичъ
Богданъ Негребинь, авскультанть су- — Е. Підвысоцка
довий — И. Стефуракъ
Аріонія Беззятина — М. Людкевичева
Евтропія Малосіна — И. Грыневецкій
Нелягія Многодѣтна — Петро Петрович Сивенький, секретаръ
Алексій Алексіевичъ, старий слуга у — И. Грыневецкій
Клавдія — С. Стефуракъ
Кася, покоєва у Благодонськихъ — И. Луцка

Закончили:

— по разъ першій

Тато на заруцинахъ

мѣщанська пригода въ 1 актѣ оригінально написавъ Гр.

Григорій Григорівичъ

ОСОБЫ:

Макомъ Простогубъ, богатий мѣща- — И. Грыневецкій
нинъ — А. Осиповичева
Олена, его жінка — О. Осиповичъ
Осипъ, его синъ — С. Стефуракъ
Станіславъ Порожинцікій, лѣсничий — М. Людкевичева
Кордула, его жінка — И. Луцка
Вандя, его дочка — И. Попелева
Маріяна Шепельонгальській — Е. Підвысоцка
Маріяна Шепельонтальська, его жінка — П. Чайковскій
Авдій Ішкенріцький, ставний — О. Лясковска
Анна Ішкенріцька, его жінка — К. Підвысоцка
Матеушъ Підвалській — Дѣло въ домѣ Порожинцікіхъ.

Въ неділю днія 7 вересня (19) жовтня 1884.

— по разъ першій

Новий двірникъ

народна мельодрама въ 4 актахъ Д. Млаки, музика Ізидора Воробкевича.

(Режиссеръ: И. Грыневецкій.)

ОСОБЫ:

Танасія Токарчукъ, маючій господарь — И. Грыневецкій
Тетяна, его жінка — А. Осиповичева
Василіна, ихъ дочка — П. Попелева
Ксения, сестра Танасія — О. Лясковска
Павло Ластівка, ихъ слуга въ млынѣ — К. Лясковскій
Михаїл Бындія, другъ Павла — О. Осиповичъ
Палагна, мати Павла — Е. Підвысоцка
Адамъ Лизогубъ, старий громадський пі- — К. Підвысоцкій
карь — И. Попелевъ
Янъ Іллєнкій, лѣсничий — С. Стефуракъ
Сруль Нейсатій, арендарь — И. Підвысоцка
Іванъ Себій, новий громадський писарь — П. Чайковскій
Возиль судовий — И. Біберовичъ
Фесія — И. Луцка
Гафія — И. Григорівичъ
Скрипники, старий люди, парубки, урльдиники. — Дѣло въ селѣ.

Цѣни мѣсць: Фотель 1 зл. Крѣсло въ першихъ V-ти ря- дахъ 80 кр., въ дальнихъ рядахъ 60 кр., Паркетъ 40 кр., Партерь 25 кр., Галерія 20 кр.

Билетовъ и карты абонементовъ дѣстати можна въ галерії Вп. Дымета въ ринку и въ коміатахъ тов. "Руска Бесѣда" улиця Скарбівська ч. 2, а вечеромъ бѣль години 5-тої при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7.

РЕАЛЬНОСТЬ

въ Стрию при улиці Паньской ч. 70

(2—2) напротивъ ринку, 1199

складаючись зъ двохъ домовъ ме- шикальнихъ, будинковъ економич- нихъ, саду и около пѣвъ морга огорода, есть зъ вольною руки до про- дажи. Близшою вѣдомості удейти ми- дицини Дръ Лебедовичъ въ Тернополі.

Въ друкарнії товариства им. Шевченка

(ул. Академічна ч. 8)

можна дѣстати по зниженої цѣнѣ:

Рочники часописи "Правда":

Рочникъ IV зъ р. 1870 за 2 зл.
" V зъ р. 1872 2 зл.
" VI зъ р. 1873 2 зл.
" IX зъ р. 1876 2 зл.
" X зъ р. 1877 2 зл.
" XI зъ р. 1878 частій 2 томы 1 зл.
" XII зъ р. 1879 2 зл.
" XIII зъ р. 1880 частій I 50 кр.
зъ р. 1884 частій II 1 зл.

Крѣмъ того можна набути:

" Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Spra- che" von Dr. Emil Ogonowski за 2 зл. 25 кр.

Bartnictwo

czyli hodowla pszezbi dla zysku, oparta na pa- nce i wielostronnem do- swiadczenu napisał

Dr. T. Ciesielski

wyjde wъ шестимѣсячныхъ зоши- тахъ въ 28 do 30 arkuszyw другу съ 200 дереворитами.

Теперь вышовъ вже зо- шитъ I, который коштує 60 крейцаровъ.

Въ дорозѣ предплати коштує цѣла праца 3 зл. — Цѣна кни- гарка буде значно пѣдвысшена. Листа преіумераторовъ буде ого- лошена въ послѣднѣмъ зошице. Грошъ належить прислати поль- адресою: Administracya Bartnika, Lwów. (1—10)

1000 франкъ

Одна головна нагорода 95.200 кр. золота або готовкою 300.000 франкъ

Одна головна нагорода 31.736 кр. золота або готовкою 100.000 франкъ

Одна головна нагорода по 15.868 кр. золота або готовкою 50.000 франкъ

даліше 3 выгравії по 20.000, 3 по 10.000, 60 по 5000, 2000, 2000

и 1000 франкъ, якъ такожъ 5921 выгравіїхъ вартости 243.000 фран-

коў, всѣ дорогоції предметы въ самородного золота и срібла таї- дуть въ штуки и індустрії

Для агентовъ провизія.

1000 франкъ

100.000 франкъ

50.000 франкъ

10.000 франкъ

5.000 франкъ

3.000 франкъ

2.000 франкъ

1.000 франкъ

500 франкъ